

**Lappeenrannan
Reserviupseerikerho
1927-2007**

SISÄLLYS:

<i>Puolustusministerin tervehdys.....</i>	<i>3</i>
<i>RUL:n puheenjohtajan tervehdys</i>	<i>5</i>
<i>Kerhon puheenjohtajan tervehdys</i>	<i>6</i>
<i>Kokemusta on osattu aina arvostaa.....</i>	<i>8</i>
<i>Toiminnan vuodet 1997–2007.....</i>	<i>10</i>
<i>80-vuotisjuhlan ohjelma.....</i>	<i>14</i>
<i>Kerhon johto</i>	<i>16</i>
<i>Salpamaja on talkootyön mestarinäyte.....</i>	<i>20</i>
<i>Kuvia vuosien varrelta</i>	<i>22</i>

Lappeenrannan Reserviupseerikerho r.y:n 80-vuotisjuhla julkaisu

Julkaisutoimikunnan puheenjohtaja:

**kerhon puheenjohtaja,
yliluutnantti Kimmo Häyrinen**

Toimittaja ja kirjoittaja:

kapteeni Pauli Saukkonen

Taitto:

Ladontapalvelu Osmo Jurvanen Ky

Painopaikka:

**Lappeenrannan Kirjapaino Oy,
Lappeenranta 2007**

Arvoisat Lappeenrannan reserviupseerikerhon jäsenet

Esitän parhaimmat onnittelet 80-vuotistaivaltaan juhlivalle Lappeenrannan Reserviupseerikerholle. Kerhonne on tehnyt arvokasta ja tuloksellista maanpuolustustyötä lähes koko Suomen valtiollisen itsenäisyyden ajan. Olettekin iältänne maamme neljänneksi vanhin reserviupseerikerho.

Vapaaehtoisella maanpuolustustyöllä on ollut kiistattomat ansiot koko itsenäisyytemme ajan. Suojeluskunnat ja Lotat tekivät tahoillaan arvokasta työtä yhteiskunnan kokonaisturvallisuuden lujittamiseksi ja puolustusvoimien toiminnan tukemiseksi niin sodassa kuin rauhassakin. Toisen maailmansodan jälkeen reserviupseerikerhot saivat huomattavan vastuun maanpuolustustahdon ylläpitämisessä. Ne ovat onnistuneet tässä työssä omalta osaltaan hyvin, mistä on osoituksena kansalaisten jatkuvasti korkeana pysyvä maanpuolustustahto.

Uudet ajat asettavat kuitenkin uusia haasteita myös vapaaehtoistyölle. Vastaanotin elokuun lopussa vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimintakeskusveroston luomista pohtineen työryhmän raportin. Tavoitteena on luoda yhteistyössä koko maahan ulottuva toimintakeskusten verkosto. Niissä voitaisiin antaa kiinnostuneille puolustusvoimien valvonnassa myös sotilaallista koulutusta. Samoissa keskuksissa voidaan antaa myös siviilikoulutusta esimerkiksi Suomen Punaisen Ristin ja muiden vapaaehtoisjärjestöjen toimesta. Avainsanoja tässä hankkeessa

ovat siis vapaaehtoisuus ja yhteistyö.

Myös kansainväliset tehtävät lisääntyvät ja niihin liittyvät haasteet ovat entistä vakavampia. Suomalaiset ovat osallistuneet kansainvälisiin rauhanturvaoperaatioihin jo yli puolen vuosisadan ajan. Myös tällä sektorilla aseemme on vapaaehtoisuus. Sekä operaatioissa palvelevat ammattisotilaat kuin reserviläisetkin ovat mukana vapaaehtoisesti. He näkevät tärkeäksi, että maamme voi antaa

oman panoksensa myös kansainväliselle vakaudelle ja turvallisuudelle. Sotilaallisen koulutuksen ja harrastustoiminnan kautta hankitut valmiudet ovat tuoneet operaatioissa palveleville suomalaisille runsaasti tunnustusta ja kiitosta.

Lappeenrannan reserviupseerikerho, maamme muut reserviupseerien kerhot ja yhdistykset ja maamme koko vapaaehtoisen maanpuolustustyön sektori ansaitsevat kiitoksen toiminnastanne. Teillä kaikilla on tärkeä yhteiskunnallinen tehtävä, josta te olette suoriutuneet erinomaisesti. Olen varma, että voimme juhlia myös tulevia syntymäpäiviänne yhtä positiivisissa merkeissä.

ONNEKSI OLKOON,
LAPPEENRANTALAISET
RESERVIUPSEERIT!

Jyri Häkämies
Puolustusministeri

 K-RAUTA
LAPPEENRANTA

Arvoisat reserviupseerit!

Järjestäytynyt reserviupseeritoiminta alkoi Lappeenrannassa huomattavan aikaisin, kun kerho perustettiin kaupunkiin jo vuonna 1927 kolmantena kerhona valtakunnalliseksi perustetun Helsingin kerhon jälkeen. Lappeenrannan yhdistyksellä oli merkittävä vaikutus myös siihen, että Suomen Reserviupseeriliitto aikanaan perustettiin.

Syksyllä 1927 pidettiin silloisten kerhojen eli Helsingin, Lappeenrannan, Porin, Salon ja perusteilla olevan Turun kerhojen edustajien neuvottelutilaisuus. Jo tuossa tapamisessa esitettiin liiton perustamista, mutta hanke kariutui helsinkiläisten vastustukseen. Liiton perustaminen toteutui toukokuussa 1931, kun perustamiskokouksen Katajanokan Upseerikerholle kokoontuivat Helsingin, Lappeenrannan Porin, Turun, Tampereen, Riihimäen, Hyvinkään ja Kuopion reserviupseerikerhojen edustajat. Myös liiton ensimmäiseen hallitukseen tuli valituksi Lappeenrannan edustaja, kornetti J. Tammenoksa. Reserviupseeriliittoon kuului ensimmäisen toimintavuoden lopulla kuusi kerhoa,

joista yksi oli Lappeenrannan Reserviupseerikerho.

Täällä Etelä-Karjalassa on aina vallinnut korkea maanpuolustustahto, mikä varmasti juontuu itärajan läheisyydestä. Myös varuskuntien läheisyys pitää tuntuman puolustusvoimiin tiiviinä ja reserviläiskoulutukselle tarjoutuu erinomaiset tukeutumismahdollisuudet.

Onnittelen Lappeenrannan Reserviupseerit ry:tä 80-vuotisen menes-

tyksekkään toiminnan johdosta! Kiitän Suomen Reserviupseeriliiton ja omasta puolestani lappeenrantalaisia reserviupseereita oman kaupunkinsa ja maakuntansa sekä liiton hyväksi tekemästänne pitkäaikaisesta ja tuloksekkaasta työstä Isänmaan turvallisuuden edistämisessä. Toivon työllenne jatkuvaa myötätuulta.

Tapio Peltomäki
Puheenjohtaja, majuri
Suomen Reserviupseeriliitto ry.

Arvoisa lukija

Lukiessani edellistä, 70-vuotishistoriikkiamme totesin, että jo silloin oltiin vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä kovassa muutosvauhdissa PYT:ineen, RYT:ineen ja PAT:ineen. Nyt kuluneen ja uuden alkavan vuosikymmenen myötä kehitys on onneksi johtanut ja toivottavasti johtaa jatkossakin selkeämpään suuntaan osin 1.1.2008 voimaan astuvan vapaaehtoista maanpuolustustyötä koskevan lain myötä, osin käytännön tekemisen ja oppimisen kautta. Tämä työsarka ei kuitenkaan ole vielä läheskään kynnetty. Edelleen, vai sanoisinko - viimeistään nyt, tarvi-

taan vahvaa otetta ja peräänantamatonta etujemme ajamista, jotta mahdollisuus osaamisemme ja kyvykkyytemme ylläpitämiseen sodan ajan johtajina säilyisi tarvittavalla tasolla. Liian moni reserviupseeri on jo pudonnut tai putoamassa pois kertausharjoituskierrosta. Moni odotti maakuntajoukoista ratkaisua tilanteeseen, mutta harvallepa reserviupseerille nuo joukot lopun perin tarjoavat uutta mahdollisuutta. Totuus kun on, että kenttäarmeijamme vahvuus ei maakuntajoukkojen myötä kasva yhdelläkään miehellä/naisella.

Kun itse nuorena reservin vänrikkinä lähdin aktiivisesti mukaan vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön, oli pääinnoittajanani tunne ja tieto osaamiseni tarpeellisuudesta ja ylpeys suomalaisesta reserviupseeriudesta. Merkittävimpänä osoituksena tästä tarpeellisuudesta olivat säännölliset kutsut kertausharjoituksiin. Halusin vastata tuohon luottamuksen ja arvostuksen osoitukseen osallistumalla aktiivisesti myös vapaaehtoistoimintaan. Vaan miten käy jatkossa nuorten motivaation, kun jo 30-vuotiaat putoavat kertausharjoituskierrosta pois. Mitkä ovat ne voimat, jotka pystyvät tuon arvostuksen osoittamisen aukon paikkaamaan? Siihen ei yksin reserviupseeritoiminta tai vapaaehtoistoiminta mielestäni pysty. Ne voimat ovat vain ja ainoastaan Suomen Puolustusvoimat vapaaehtoistoiminnan tukemana! Jo nyt aktiiviset nuoret reserviupseerit ovat harvinaisuus – miten onkaan tulevaisuudessa?

Maanpuolustuskoulutus ry:n 2008 alusta käynnistyvät Koulutus- ja tukiyksiköt tuovat toki pientä helpotusta tilanteeseen, mutta sotilaallisten kurssien kouluttajiakaan ei liene kaikista halukkaista reserviupseereista voida kouluttaa – saatikka sijoittaa poikkeusolojen orga-

nisaatioon sotilaskouluttajana. Meidän reserviupseereiden onkin oltava erittäin aktiivisia, jotta mahdollisimman moni jäsenistöstämme löytäisi mielekkään tehtävän maanpuolustustyön parissa tästä eteenkinpäin. Me olemme kuitenkin myös jatkossa se toimiva ja eteenpäin vievä tukiranka, jonka varassa suomalainen ja etelä-karjalainen maanpuolustustyö toteutuu.

Haluan esittää kiitokset koko jäsenkunnallemme, joka toiminnallaan on osoittanut edelleen arvostavansa maanpuolustustyön korkealle arvoasteikollaan. Erityiskiitos niille aktiivisille kerhomme jäsenille, joiden toiminnan ja osallistumisen myötä kerhomme voidaan mielestäni edelleen katsoa olevan vireä ja esimerkillinen toimija etelä-karjalan maanpuolustuskentässä. Kiitokset myös tukijoillemme ja sidosryhmillemme, joita ilman moni asia olisi jäänyt toteutumatta.

Onnittelen 80-vuotiasta Lappeenrannan Reserviupseerikerhoa ja toivotan sen toiminnalle menestystä myös jatkossa.

Kimmo Häyrinen
puheenjohtaja

Kokemusta on osattu aina arvostaa

Kaikessa elämänmenoon liittyvässä toiminnassa pitää osata antaa arvo edellisten sukupolvien työlle ja hyödyntää se toiminnassa. Lappeenrannan Reserviupseerikerhossa kyseinen seikka ei ole jäänyt pelkäksi juhlapuheiden helinäksi, vaan veteraanijäsentien mielipiteitä on aina kuunneltu herkällä korvalla.

Kunniapuheenjohtaja, majuri Seppo Salpakari sekä kunniajäsenet majuri Jukka Pasanen ja kapteeni Aarne Tiippana ovat miehiä, joilla on vuosikymmenestä toiseen merkittävä rooli kerhon toiminnassa.

Kaikki ovat toimineet aikanaan kerhon puheenjohtajina. Kunniapuheenjohtaja Salpakari kuuluu edelleen kerhon hallitukseen ja toimii samalla kerhon varainhaltijana, Pasanen on Salpamajan tilaisuuksien isäntä ja Tiippanan pitkän ajan tietämys korvaamaton.

- Ystävyys ja yhteenkuuluvuus ovat aina leimanneet kerhon toimintaa. Olemme upseeriveljiä, joista kukaan ei nosta nenäänsä olipa arvo mikä tahansa, kokenut kolmikko sanoo.

- Meille kerhoon kuuluminen on sopivaa mukana oloa. Samalla tuomme toimintaan vanhaa historiaa.

Kunniapuheenjohtaja, majuri Seppo Salpakari (keskellä) sekä kunniajäsenet majuri Jukka Pasanen (vasemmalla) ja kapteeni Aarne Tiippana ovat edelleen kerhon tukipylväitä.

- Kerhon tulevaisuutta ajatellen nuoripolvi pitäisi saada nykyistä enemmän toimintaan mukaan.

Viisikymmenluku oli vilkkaan toiminnan aikaa

Heti varusmiespalvelusta vapauduttuaan 1954 kerhoon liittynyt Aarne Tiippana muistaa toiminnan olleen tuohon aikaan erittäin vireää.

- Valta- ja Kirkkokadun kulmauksessa olleessa ravintola Kaakon Kulmassa pidetyissä kerhoilloissa oli kerta toisensa jälkeen tasokkaita esitelmöitsijöitä ja naisjaosto järjesti maukasta suuhunpan-tavaa. Niinpä väkeä oli aina täysi sali.

- Tarmokkailla naisillamme oli kioski Paraisilla. Kioski tuotti hyvin ja siitä me miehet hyödyimme naisten lahjoittaessa rahaa kerhon toimintaan.

- Vuosikymmenien kuluessa naistoi-mikunnan toiminta hiipui. Nykyisin sen tilalla on Maanpuolustusnaiset.

Aatteenpalo ei ole sama

Seitsemänkymmenluvun loppupuolella kerhon toimintaan liittyneet Seppo Salpakari ja Jukka Pasanen pitivät kerhon toimintaa periaatteellisesti samanlaisena kuin ennenkin, vaikka väki on vähentynyt.

- Aatteenpalo ei kuitenkaan ole sama. Reserviupseerikerho on nyt yksi kerho muiden joukossa.

- Kerhoiltoja pidetään edelleen, am-munta ja urheilutoiminta kuuluvat ohjelmaan. Eniten osanottajia kokoavat aika-naan Lappeenrannan Lyseolla aloitetut ja nykyisin Maasotakoulun liikuntasalissa perjantaina ja sunnuntaina pidettävät lentopallopelit.

Menot on mitoitettu tulojen mukaan

Yhtäjaksoisesti peräti 15 vuotta (1983-97) kerhon puheenjohtajana toiminut kautta aikojen ensimmäinen kunniapuheenjohtaja Seppo Salpakari on osannut aina mitoittaa menot tulojen mukaan.

- Merkittävin muutos talousrintamalla oli naistoi-mikunnan hoitaman kioskitoi-minnan loppuminen. Sen myötä menetimme melkoisen määrän toimintaa tukeneita markkoja ja jouduimme etsimään uusia tulolähteitä.

- Talous on kuitenkin vakaalla pohjalla ja voimme katsoa luottavaisina tulevaisuuteen, kerhon taloudenhoitajana toimiva Salpakari totei.

Vierailla oli erikoisia toiveita

Vuosien kuluessa kokenut kolmikko on kestinnyt mitä erilaisempia vieraita ja yrittänyt toteuttaa heidän toiveitaan. Jukka Pasasta hymyilyttää vieläkin itänaapurien kanssa sattuneet tapaukset:

- Yksi tosi hupaisa tapaus oli se, kun eräs vieraanamme ollut Neuvostoliiton reserviläisjärjestön edustaja veti minut si-vuun ja supatti tulkin välityksellä korvaani "olisiko tyttökalentereita saatavana".

- Erikoista oli myös se kun neuvostoliittolainen kenraali istui Maxim-konekiväärin ääreen ja tarttui kädensijoihin niin suurella antaumuksella, ettei olisi malttanut irroittaa otettaan.

- Samalla Saimaalle tehdyllä kalas-tusmatkalla yksi itänaapurin mies sanoi suoraan, että hän tulisi hyvin mielellään Suomeen asumaan.

Vuosikymmenien aikana käyneistä vieraista enemmistö on ollut länsimaisia, mutta vastaavia tapauksia heidän kanssaan ei ole sattunut.

Kahdeksas vuosikymmen perinteitä kunnioittaen

Suomen ensimmäinen reserviupseeripolvi sai tulikasteensa runsaat yhdeksänkymmentä vuotta sitten Vapaussodan taisteluissa. Nuo vaikeissa olosuhteissa raskaan vastuun kantaneet miehet olivat syksyllä 1928 nuoremman ikäpolven kanssa yksissä tuumin perustamassa maahamme neljättä reserviupseerikerhoa - Lappeenrannan Reserviupseerikerhoa.

Tuosta ajasta on siis kulunut 80 vuotta. Tässä juhlaulkaisussa paneudumme kerhon viimeisen vuosikymmenen toimintaan.

Voimme todeta, että kerhon toiminta keskittyi koko vuosikymmenen ajan voimakkaasti entisiin tuttuihin tapahtumiin: Itsenäisyyden vuosijuhla ja pyöreiden vuosien juhla ovat vuodesta toiseen saaneet ansaitsemansa arvostuksen.

1998

Kahdeksannen vuosikymmenen ensimmäinen vuosi oli pitkälti etsikkoaikaa uuden toimintakipinän löytämiseksi, sillä toimintaan osallistuvan joukon pieneminen nosti esiin kysymyksiä, miten toimintaa pitäisi uudistaa.

Sellaista haettiin mm. PAT-toiminnan ja MPK-kurssien kautta, mutta kunnan kipinää ei löytynyt.

Aktiivisen ydinjoukon ansiosta toimintaa ja tapahtumia on siis järjestetty. Osanottajina ovat olleet, muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta, kerta toisensa jälkeen samat henkilöt. On kuitenkin ilahduttavaa, että jäsenistöä kiinnostavat aikaisemmin mainittujen juhlien lisäksi perustapahtumat: kaksi – kolme

kerhoiltaa vuodessa sekä jokaviikkoiset lentopallo- ja sulkapallopelit.

Samalla on todettava, ettei Lappeenrannan Reserviupseerikerho voi olla poikkeus osanottajapulaa potevalla yhdistysrintamalla. Tarjonnan ja samalla kiireen lisääntyminen näkyy kaikilla elämänaloilla.

Jäsenistön määrä on vaihdellut melko voimakkaasti koko kymmenen vuoden ajan. Siinä ei sinällään ole mitään ihmeellistä, sillä se on tyypillistä suurten opiskelupaikkakuntien upseerikerhoille. Parhaimmillaan jäseniä on ollut 301, mutta useimmiten määrä on ollut alle kolmensadan.

Jukan (Jukka Pasasen) tykki, 40 mm Bofors itk/40 on yksi Salpamajan nähtävyyksistä.

Lääkintäkurssin vetäjinä ovat toimineet mm. lääkintäeversti Jyrki Tikkinen (oikealla) ja lääkintäeverstiluutnantti Jaakko Permi.

1999

Yhdeksätoistasataaluvun viimeisenä vuonna Lappeenranta oli näkyvästi esillä tiedotusvälineissä: heinäkuussa pidettiin Kanavansuussa Asuntomessut ja elokuun alussa kaupunki vietti 350-vuotisjuhlaa. Merkittävä tapahtuma oli myös maavoimien helikopterilentäjäkoulutuksen aloittaminen Lappeenrannassa.

Lappeenrannan Reserviupseerikerhon tapahtumista merkittävin oli Suomen Reserviläisurheiluliiton ilma-asemestaruuskilpailujen järjestäminen Lappeenrannassa. Hyvin sujuneista järjestelyistä kerho sai runsaasti kehuja.

Loppuvuodesta käynnistettiin Tuemme turvallisuutta -kampanja ja pidettiin viisi myyntitapausta.

2000

Vuosituhanne vaihtuminen ei tuonut satoja muutoksia kerhon toimintaan.

Perinteisiä arvoja kunnioittaen kerhon jäsenet olivat aina valmiina vastaamaan asetettuihin vaatimuksiin. Kerho oli näkyvästi esillä puolustusvoimain lippujuhlapäivän, itsenäisyyspäivän ja joulun juhlallisuuksissa.

Vuoden 2000 suurin ponnistus oli Tuemme Turvallisuutta -keräyksen loppuun vieminen. Jäsenistö hoiti keräyksen mallikkaasti. Samalla kerhon talous koheni ja jatkotoiminnan mahdollisuudet parainivat. Sen myötä kasvoi mahdollisuus tukea entistä vahvemmin voimavaroin myös nuorten reserviläistoimintaa sekä osallistua MPK:n toimintaan.

Suomen poliittiseen historiaan kirjoitettiin uusi lehti Tarja Halosen tullessa ensimmäisenä naisena valituksi tasavallan presidentiksi.

Paikallisesti merkittävä tapahtuma meille upseereille oli eversti Antti Lankisen nimittäminen Maanpuolustusopiston johtajaksi.

2001

Valtakunnallinen Willimies -jotos 28.-30.9.2001 oli kerhon mittavin voimannäyte kyseisenä vuotena. Muilta osin toiminta oli perinteistä. Tapahtumia oli kaikkien kahdentoista kuukauden aikana.

Maanpuolustusopisto muuttui elokuussa Maasotakouluksi ja 88. kadettikurssi alkoi Lappeenrannassa.

Maailmanlaajuisesti suuria tapahtumia olivat USA:n aloittamat sotatoimet Taleban hallintoa vastaan Afganistanissa ja syyskuussa USA:ssa tapahtunut terrori-isku kaapatuilla neljällä lentokoneella: World Trade Center tuhoutui ja Pentagon kärsi vaurioita.

2002

Kerhon toiminta jatkui vuoden 2002 aikana perinteiseen tapaan. Huolestuttavinta oli aktiivisesti toimintaan osallistuvien määrän jatkuva hiipuminen.

Kerhon kunniajäsen, majuri Jukka Pasanen sai puolustusvoimien lippujuhlapäivänä 4.6.2002 merkittävän tunnustuksen vastaanottaessaan 3.luokan vapaudenristin (VR 3).

Lämpimän ja kuivan kesän seurauksena Saimaan vedenpinta oli syksyllä 2002 lähellä kuivuusrajaa. Tuon syksyn tapauksiin kuului Maasotakoulun johtajan vaihtuminen Juha-Pekka Liikolan ottaessa tehtävän vastaan lokakuussa.

2003

Tuttuun tapaan jatkettiin myös 2003 Salpamajan toimiessa monen tapahtuman pitopaikkana. Pisin kerhomatka suuntautui helmikuussa tuttuun tapaan Ylläkselle.

Liikkuminen Lappeenrannan keskustassa koki merkittävän muutoksen uusien liikennejärjestelyjen valmistumisen myötä, josta huomattavin oli marraskuussa tapahtunut Lappeenkadun avautuminen.

Suomen ulkopuolisista tapahtumista merkittävin oli Irakin sodan alkaminen maaliskuussa.

2004

Kerhon 77. toimintavuoden, eli 2004 päätteeksi todettiin jäsenmäärän kasvaneen 301 suuruiseksi. Kerhon hallituksella oli asioita tavanomaista enemmän ratkottavana ja niinpä vuoden aikana pidettiin 10 kokousta.

Salpamajan laiturin kunnostettiin tal-koilla heinäkuussa ja piirin suunnistus-kisat kerho järjesti elokuussa.

Suurta arvontaa nauttinut ja Lappeenrannassakin vuosien ajan työskennellyt jalkaväenkenraali Adolf Ehrnrooth kuoli helmikuussa.

2005

Lappeenrantalaisesta vänrikki Kaisa Mannisesta tuli kerhon ensimmäinen naisjäsen hänen liittyessä miehiseen joukkoon 2005.

Vuoden tapahtumista huomattavin oli Suomen Reserviläisurheiluliiton ampu-masuunnistuskilpailujen järjestäminen 21. toukokuuta Lemminkäisen Kotalahdessa.

Kerhon jäsenistöä oli yksityishenkilöinä mukana järjestelytehtävissä, kun sotilaiden suunnistuksen MM-kisat pidettiin Lappeenrannassa heinäkuussa ja lennokkien MM-kisat elokuussa.

2006

Kerhon 79. toimintavuosi sujui perinteiseen tapaan. Omiin tilaisuuksiin osallistuivat jotakuinkin samat upseerit kuin aikaisempinakin vuosina.

Lappeenrannan sankarihautausmaalla 16.5.2004 pidetty 46 sankarivainajan siunaustilaisuus oli vaikuttava tapahtuma.

Suomen Reserviupseeriliiton Haminassa pidettyyn 75-vuotisjuhlaan 5.8.2006 kerho osallistui suurella joukolla.

Venäjän suuret metsäpalot sumensivat koko Kaakkois-Suomen ilman aina Helsinkiä myöten elokuussa.

EU:n puheenjohtajamaana toiminut Suomi järjesti ulkoministerikokouksen Lappeenrannassa syyskuussa.

Ennätyskuivan kesän päätteeksi Saimaan vedenpinta oli korkeudessa 75,20 m.

Huhtiniemen oletettujen joukkohautojen kaivauksissa löytyi lokakuussa yli sata vuotta vanha 12 vainajan hauta.

Salpamajalla pidettiin 8.–9.9. MPK:n linnoituskurssi kunnostamalla bunkkeeriin vievä taisteluhauta. Tarvittava puutavara saatiin UPM Kymmeneltä lahjoituksena.

Kerhon 80-vuotisjuhlan valmistelut aloitettiin jo tammikuussa. Juhla päätettiin viettää lokakuun 6. päivänä Lappeenrannan Upseerikerholla. Juhlapuhujaksi lupautui puolustusministeri Jyri Häkämies.

Huhut Huhtiniemen ympärillä pitivät Lappeenrannan esillä koko vuoden ajan. Huhtiniemen lisäksi joukkohautoja etsittiin pumppulaitokselta ja Laukkaradan maastosta ilman tulosta.

2007

Kerho järjesti piirin suunnistusmestaruuskilpailut 20.8. Pohjosen kylässä. Osanottajia oli 14.

*Lappeenrannan
Reserviupseerikerho ry.
80 vuotta*

*Etelä-Karjalan
Reserviupseeripiiri
50 vuotta*

Yhteisjuhla

6.10.2007

*Lappeenrannan
Upseerikerholla*

OHJELMA

Tilaisuus alkaa klo 14.00

Alkusoitto *Rakuunasoittokunta*

Tervehdyssanat *E-K res.ups.piirin pj.
Petri Kukkonen*

Musiikkiesitys *Rakuunasoittokunta*

Historiikki *E-K res.ups.piirin kunniapj.
Jukka Pasanen*

Musiikkiesitys *Rakuunasoittokunta*

Juhlapuhe *Puolustusministeri
Jyri Häkämies*

Lauluesitys *Erkki Luumi
säestää Pasi Suikkanen*

Palkitsemiset *Piirin varapuhj. ym*

Karjalaisten Laulu

Kerhon johto 1997–2007

*Yliluutnantti Hannu Venäläinen,
puheenjohtaja 1998–1999.*

*Kapteeni Eero Vitikainen,
puheenjohtaja 2000–2001.*

*Yliluutnantti Petteri Lehti,
puheenjohtaja 2002.*

*Luutnantti Ville Linqvist,
puheenjohtaja 2002–2006.*

*Yliluutnantti
Kimmo Häyrinen,
puheenjohtaja
2007–*

Puheenjohtajat kautta aikojen

1928-29	aluepäällikkö, jääkärikapteeni Märten Isak Flink	+
1930	jääkäriväenrikki Leonard Echard ”Lenni” Ahma	+
1931-36	aluepäällikkö, kapteeni Ludvig Mäntylä	+
1936-38	luutnantti Jukka Tammenoksa	+
1939-42	majuri Yrjö Karhunen	+
1943	kapteeni Yrjö Tynkkynen	+
1944-47	kapteeni Leevi From	+
1948	kapteeni Väinö Hasanen	+
1949-50	luutnantti Harry Kyhäräinen	+
1951-52	kapteeni Pauli Uro	+
1953-55	luutnantti Oiva Kähö	
1956-57	kapteeni Unto Liira	+
1958-59	majuri Per-Erik Sovelius	+
1960-61	kapteeni Matti Strengell	
1962-63	lääkintäkapteeni Olavi Rainio	+
1964	luutnantti Kimmo Salminen	
1965-66	kapteeni (majuri) Unto Valjakka	+
1967-69	luutnantti Juha Hiltunen	
1970-71	luutnantti Jorma Kariniemi	
1972	luutnantti Seppo Hakuli	+
1973-74	yliluutnantti Samuli Laapas	
1975-77	yliluutnantti Aarne Tiippana	
1978-82	yliluutnantti Jukka Pasanen	
1983-97	majuri Seppo Salpakari	
1998-99	yliluutnantti Hannu Venäläinen	
2000-01	kapteeni Eero Vitikainen	
2002	yliluutnantti Petteri Lehti	
2002-06	luutnantti Ville Lindqvist	
2007-	yliluutnantti Kimmo Häyrinen	

Kunniapuheenjohtajat

majuri Seppo Salpakari

Kunniajäsenet

jääkärikapteeni Lenni Ahma	+
eversti Tauno Rantala	+
insinöörikapteeni Hans Bröckl	+
everstiluutnantti Paavo Susitaival	+
kapteeni Jussi Ylönen	
majuri Jukka Pasanen	

Ainaisjäsen

ye-eversti Tauno Kotilainen

Etelä-Karjalan Reserviupseeripiiri ja kerhomme

Puheenjohtajana

yliluutnantti Urho Valtakari	1957-60 (kunniajäsen -97)	+
lääkintäkapteeni Olavi Raivio	1964	+
majuri Tauno Sariola	1965-70	+
luutnantti Juha Hiltunen	1970-72 (kunniajäsen -97)	
kapteeni Aarne Tiippa	1978-83 (kunniajäsen -97)	
yliluutnantti Jukka Pasanen	1984-95 (kunniajäsen -97)	
kapteeni Petri Kukkonen	2003-	

Toiminnanjohtajana

everstiluutnantti Lauri Paavola	1961-64	+
majuri Erkki Granath (Kaskenpää)	1964-81	
everstiluutnantti Matti Volmanen	1981-87	+
kapteeni Urpo Piispa	1987-2001	

Edustus Reserviupseeriliiton johtotehtävissä

Liittovaltuuskunta (1968 liittoneuvostoksi): jäseninä insinöörikapteeni Hans Bröckl 1941-54, kapteeniluutnantti Kaarlo Kajatsalo 1954-59, majuri Nils Stolpe 1959-60, kapteeni Urho Valtakari 1957-58 ja 1960-61, majuri Tauno Sariola 1968-70, yliluutnantti Juha Hiltunen 1971-74 (varalla luutnantti Seppo Hakuli), yliluutnantti Aimo Sallinen LauRu (varalla yliluutnantti Samuli Laapas), majuri Seppo Salpakari 1984-88 varajäsen, 1991-92 jäsen, 1992-94 varajäsen, 1996- jäsen.

Liittohallitus: jäseninä kornetti Jukka Tammenoksa 1931-39, majuri Yrjö Karhunen 1939-45, kapteeni Unto Liira 1958-60, kapteeni Urho Valtakari 1960, lääikintäkapteeni Olavi Raivio 1964, majuri Tauno Sariola 1965-68 ja 1970-71, kapteeni Aarne Tiippa 1981-86, kapteeni Jukka Pasanen 1987-95.

Kerhon komean lipun on suunnitellut Laura Korpikaivo-Tamminen.

Reserviupseeriliiton kultaiset ansiomerkit

1937	kornetti Jukka Tammenoksa
1944	majuri Yrjö Karhunen
1945	kapteeni Pauli Uro
1947	kapteeni Levi From, insinöörikapteenit Hans Bröckl ja Arnold von Hertzen
1954	luutnantti Alpo Susiluoto
1957	kapteeni Georg Ajanti, luutnantit Harry Kyhäräinen ja Oiva Kähö
1962	yliluutnantti Urho Valtakari
1967	yliluutnantti Matti Strengell
1972	majuri Tauno Sariola
1977	kapteeni Jussi Ylönen, yliluutnantit Juha Hiltunen ja Aarne Tiippana
1981	kapteenit, Jorma Kariniemi, Seppo Hakuli ja Jaakko Kesti, yliluutnantit Pentti Huttunen, Aulis Leino, Jukka Pasanen, luutnantti Herman Wolkoff sekä Pirkko Strengell ja Toini Salomies
1982	kapteeni Yrjö Sironen
1985	yliluutnantti Antti Lipsonen
1986	kapteeni Aarne Tiippana (soljen kera) ja vänrikki Antero Kauppinen
1987	kapteeni mauri Niskakoski
1989	kapteeni Jukka Pasanen (soljen kera) ja majuri Seppo Salpakari
1991	everstiluutnantti Matti Volmanen ja kapteeni Pentti Metso
1992	majuri Seppo Hintikka
1996	majuri Seppo Salpakari (soljen kera) ja kapteeni Alpo Heikkinen
1999	kapteeni Eero Vitikainen
2000	yliluutnantti Reijo Mustonen
2002	kapteenit Vilho Malinen ja Urpo Piispa
2007	kapteenit Petri Kukkonen ja Jukka Taipale

Salpamaja on talkootyön mestarinäyte

Lappeenrannan Reserviupseerikerhon täyttäessä 50 vuotta 1977 oli yksi juhlavuoden merkittävimmistä tapahtumista talkoovoimin tehdyn Salpamajan valmistuminen. Tuo Lappeenrannan Reserviupseerikerhon kanssa yhteisomistuksessa oleva, Rutolaan omalle puolentoista hehtaarin tontille noussut ja siellä edelleen seisova komea rakennus ulkorakennuksineen on talkootyön mestarinäyte.

Ajatus reserviläisjärjestöjen majan rakentamisesta virisi seitsemänkymmenluvun puolivälissä. Sanoista tekoihin siirryttiin nopeasti.

- Aluksi majaa suunniteltiin Lapa-tonniemeen, mutta sitten päädyttiin nykyiseen paikkaan ja sitä ei ole tarvinnut katua. Asevelihintainen tontti ostettiin Enso-Gutzeitilta, Jukka Pasanen kertoi.

Rakennuksen piirustukset laati Antero Westergren. Rakennusprojektin vetäjäksi valittiin reserviupseerien edustaja Pentti Saikko, joka pani heti toimeksi.

- Ensimmäiseksi pidettiin tientekotalkoot 1.6.1976. Käytössä oli mm. viisi traktoria, jotka ajoivat soraa. Työ edistyi ripeästi ja seuraavana päivänä tie oli valmis, Pentti Saikko muisteli.

Rakennustarvikkeet saatiin suurelta osin lahjoituksina. Hirret saatiin Enso-

Syyskuussa 2007 pidetyllä MPK:n linnoituskurssilla kunnostettiin bunkkeriin vievä taisteluhaata.

Rutolassa oleva Salpamaja on hyvässä kunnossa.

Gutzeitilta ja Metsä-Saimaalta ja ne sorvattiin paikan päällä. Sementin lahjoitti Parainen ja se ajettiin irrallisena Tuuliaisien betoniasemalle, joka toimitti valmiin betonin rakennustyömaalle Sinkon kuljetusliikkeen autoilla – kaikki ilman korvausta.

- Pohjankaivutalkoot pidettiin 11. elokuuta. Laudoitu valmistui parissa viikossa ja pohjanvalutalkoot pidettiin 27.8.1976, Pentti Saikko tarkisti pitämästään rakennusmuistiosta.

Innokkaasta talkooväestä ei ollut pulaa jatkossakaan.

- Siellä tuli oltua melkein joka ilta, Jukka Pasanen naurahhti.

Rakennustyömaa ei hiljentynyt talvellaan. Ulkorakennuksen vesikatto valmistui 5.12.1976 ja 10.1.1977 alkoi edellisessä kuussa lahjoituksena saatujen rakennushirsien paikalleen pano.

- Se oli niin tärkeä vaihe, että palkkasimme kaksi kirvesmiestä talkooväen avuksi, Pentti Saikko kertoi.

Kevään ja kesän aikana työt edistyivät siten, että lattiantekotalkoot pidettiin elokuun 25. päivänä.

- Sauna otettiin käyttöön 27.11.1977, Saikko tarkistaa.

Viimeistelytyötä tehtiin talven ja seuraavan kevään aikana ja kesän koittaessa kaikki oli valmista. Virallisten avajaisien kanssa ei kuitenkaan pidetty kiirettä, vaan ne pidettiin 27.8.1978.

Komealle rakennukselle onnistuneen nimen keksi rakennustöiden vetäjä Pentti Saikko.

- Sitä en osaa sanoa, mistä sain idean, kun ehdotin Salpamajaa. Se sopi kaikille, sillä rakennus on oikeastaan Salpalinjalla, Saikko totesi.

Naistoimikunnille suuret kiitokset

Samalla kun Pasanen ja Saikko kehuivat ahkeria talkoomiehiä he kiittelivät monisanaisesti sekä upseeri- että aliupseerikerhojen naistoimikuntia, jotka tekivät itseään säästämättä paljon tärkeää työtä.

- Naiset järjestivät lukemattomat kerat tarjoilun talkooväelle, Jukka Pasanen ja Pentti Saikko muistuttivat.

Vuodesta toiseen Salpamaja on ollut vilkkaassa käytössä.

- Tähän kesään (2007) mennessä kävijöitä on ollut noin 4500. Matkailutoimiston välittämänä on esimerkiksi sotaveteraaneja käynyt ympäri Suomen, Jukka Pasanen kertoi.

Muutama vuosi sitten Salpamaja laudoitettiin ja maalattiin talkoovoimin

– tietenkin. Viimeisin talkooväen kunnostuskohde oli juhluvuotena 8.-9.syyskuuta ehostettu bunkkeriin johtava juoksuhaut.

Kuutostien uuden linjauksen myötä Salpamajan ampumarata jää tien alle. Uutta paikkaa ole vielä löytynyt.

Paljon harmia ovat aiheuttaneet varkaat, jotka ovat murtautuneet Salpamajaan kolme kertaa: ensimmäisen kerran yhdeksänkymmenluvun lopulla ja kaksi kertaa kahden viikon välein keväällä 2007. Mukanaan varkaat veivät paljon korvaamattoman arvokkaita esineitä, jopa vieraskirjat kelpasivat luvattomille kävijöille.

Kenttämuonituskurssin johtajana toimi Irmeli Koukka ja kouluttajana Riitta Tikka.

Tarkkaa työskentelyä MPK-kurssin ammunnoissa. Valvojana kapteeni Petri Kukkonen.

SUUNNITTELU ● RAKENTAMINEN ● RAKENNUTTAMINEN

Kaivokatu 7 B, 53100 Lappeenranta
gsm 0400 929 041, fax (05) 418 5016
risto.seppanen@kimppa-kehitys.fi

TOIMITUSJOHTAJA
RISTO SEPPÄNEN
RAKENNUSINSINÖÖRI

Komentajan rk-amuntojen lomassa syksyllä 2004 istuivat saman pöydän ääreen eversti Antti Lankinen, rouva Lankinen, eversti Arto Mikkonen ja häntä vastapäätä everstiluutnantti Ismo Talka.

Salpamajan pistooliradan käyttö päättyy Kuutostien levennyksen ja Selkäharjun uuden liittymän vuoksi.

Tulkaa porukalla Siniselle Saimaalle

Lento-Vene

Seppo Salpakari
Kristiinankatu 7
53900 Lappeenranta
Puh. 0400 255 988
Fax (05) 419 0030
Email:

seppo.salpakari@lentovene.com
Kotisivu: www.lentovene.com

Tilausristeilyjä Saimaalle. Puh. 0400 255 988

(Kirjapaino 1.4)

*Kaikki mikä liittyy
valaistukseen, täyden
palvelun valaisintalosta
Ratakadulta.*

**SAIMAAN
VALAISIN OY**

Ratakatu 32 • puh. 415 6160

FINNSEMENTTI

Etelä-Karjalan asialla

ETELÄ-SAIMAA

Tili
täynnä?

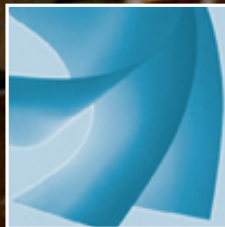
Kysy tarjoustuottavista

- tileistämme
- rahastoistamme
- säästö- ja sijoitusvakuutuksistamme

Lisätiedot **OP 0100 0500** puhelin-
palvelu tai **www.op.fi**.

**ETELÄ-KARJALAN
OSUUSPANKKI**
Etua elämään

WE LEAD.
WE LEARN.

Huippusuoritus vaatii yhteispeliä.

www.upm-kymmene.com

UPM tukee Sinfonia Lahtea.